

ת"פ 52987/09/14 - מדינת ישראל נגד מ ב

בית משפט השלום בבאר שבע

18 פברואר 2015

ת"פ 52987-09-14 מדינת ישראל נ' ב(עציר)

ת"פ 53004-09-14

כב' הש' דניאל בן טולילה

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד

נגד

הנאשם

מ ב (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד ניר פוגל

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של הסגת גבול פלילית, תקיפה סתם, איומים וכן הפרעה לשוטר למילוי תפקידו.

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן ביום 19.9.14, סמוך לשעה 11:00, הגיע הנאשם לבית שכניו ברח' *** ב"ש ונקש על הדלת, וזאת בהיותו תחת השפעת אלכוהול. לאחר מכן, פתח הקטין א.ט. (יליד 2001) את דלת הבית ואמר לנאשם כי אמו ישנה, או אז, הסיג הנאשם גבול בכך שנכנס לבית ללא רשות כשבידו שקית עם בקבוקי בירה. במעמד זה, ביקש הקטין שלא יכנס לחדרה של אמו תוך שהוא נעמד בדרכו של הנאשם. בתגובה תקף הנאשם את הקטין בכך שאמר לו שכדאי לו שישמור על עצמו ולאחר מכן פגע בפניו של הקטין בידו. בהמשך נטל הנאשם את צרור המפתחות מהדלת תוך התעלמות מקריאות הקטין להחזיר את המפתחות.

זמן קצר לאחר מכן, שב הנאשם לבית הקטין ונכנס ללא רשות, בעוד אמו של הקטין נמה את שנתה בחדרה. שוטרים שהוזעקו למקום, פגשו את הקטין ליד ביתו והלה הודיע כי הנאשם בדרך לביתו. בעקבות כך הגיעו השוטרים לבית הקטין והבחינו בנאשם כאשר הוא בתוך הבית ושם ביצעו את מעצרו. משנלקח הנאשם לתחנת המשטרה ברכב המשטרה, איים הנאשם על השוטר ברוך ניר בכך שיפגע בו. בעת העברתו של הנאשם לתחנת המשטרה ובעת שהה בתחנה ברכב המשטרה, ירק הנאשם לעבר השוטרים וכינה אותם בשמות גנאי.

במסגרת הסדר הטיעון בו הודה הנאשם לא הייתה בין הצדדים הסכמה לעניין העונש ולפיכך אלו טענו ביחס לכך באופן

טיעוני הצדדים

בטיעוניו לכתב הפנה ב"כ המאשימה לחומרת המעשים בהם הודה הנאשם ובפרט לכך שאלו בוצעו כלפי קטין בן 13. בהתאם לתיקון 113, ציין את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, בכללם, הגנה על שלמות גופו של האדם ועל רכוש, הגנה על אוטונומיית הפרט וכן הזכות לקניין. זה עתר למתחם ענישה הנע בין מספר חודשים ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בגדרי המתחם הפנה לעברו הפלילי וכך גם למאסר המותנה בן 4 חודשים אשר עומד ותלוי נגדו אשר לא היה בו כדי להרתיעו מלשוב ולחטוא בפלילים. נוכח דבריו, עתר להטלת עונש מאסר בן 12 חודשי מאסר בפועל וכן להפעלת המאסר המותנה באופן מצטבר. עוד עתר להטלת מאסר צופה פני עתיד, קנס, התחייבות ופיצוי למתלונן.

מנגד, ב"כ הנאשם הפנה להודאתו של הנאשם אשר יש בה כדי ללמד על נטילת אחריות על המעשים וכן לחסוך בזמן שיפוטי יקר. זה ציין כי הנאשם בתיק זה עצור עד תום ההליכים מאחר ועסקין בדר רחוב אשר אין לו משפחה קרובה או מכרים שיש ביכולתם לסייע לו. כך גם המעצר בתיק זה קשה מביתר המקרים נוכח היעדר מעטפת משפחתית. אשר לנסיבות ביצוע העבירה - לדבריו, המדובר במעשים אשר הינם ברף הנמוך של עבירות בכגון דא. הן הסגת הגבול והן התקיפה היו מינוריים. כמו כן, ציין כי לא נגרם לקטין נזק גופני אשר בגינו נזקק לטיפול רפואי. זה הגיש מכתב מטעם משרד הרווחה אשר בו מצוין כי הנאשם מיוזמתו פנה אליהם וביקש להתגייס להליך טיפולי. בנסיבות אלו, עתר להסתפק בעונש של 6 חודשי מאסר וזאת כולל הפעלת המאסר המותנה.

הנאשם ביקש להוסיף על דבריו בא כוחו ומסר כי לאחר האירוע ערך חשבון נפש. כמו כן, מסר כי סיים שירות צבאי מלא בחיל האוויר. זה ציין כי אין לו כל עזרה חיצונית וכי אינו בקשר עם משפחתו הגרעינית, וכי לאחר השחרור מהכלא מעוניין להשתלב בטיפול כפי שהתכוון לעשות כן בטרם מעצרו.

דין והכרעה

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

בעבירת הסגת הגבול פגע הנאשם בערכים החברתיים של ביטחון הציבור, הזכות לפרטיות וכן הזכות לקניין. כך יצוין כי בעבירות של הסגת גבול לבית מגורים קיים גם סיכון אינהרנטי להתדרדרות האירוע לכדי אירוע אלים. מדיניות הענישה בעבירות של הסגת גבול נעה בין מאסר מותנה וקנס ועד עונשי מאסר בפועל קצרים למס' חודשים.

בעבירת התקיפה פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על שלומו ובטחונו של הפרט. לא אחת התריעו בתי המשפט כי יש למגר את תופעת הבריונות על ידי ענישה הולמת. בדומה לעבירות רבות בחוק העונשין ניתן למצוא קשת רחבה של

עונשים החל מעונשים צופה פני עתיד וכלה בעונשים המגיעים לכדי שנה וחצי ואף יותר. לצד האמור לעיל, מדיניות הענישה הנהוגה על דרך הכלל בעבירות בהן הורשע הנאשם ובנסיבות דומות נע בין עונש צופה פני עתיד ועד ל-8 חודשי מאסר, בשים לב לעוצמת האלימות, לנזק שנגרם ולנסיבות ביצוע העבירה בכללותן.

בעבירות האיומים, הערך המוגן הוא שמירה על תחושתו וחירותו של המאויים. עבירת האיומים נועדה לשנות את תחושת הביטחון, וזאת תוך ציפייה כי המאויים ישנה החלטתו או דרך פעולתו. בכך יש כדי לפגוע באוטונומיית הבחירה החופשית של המתלונן.

בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו- פגע הנאשם בסדר הציבורי ובשלטון החוק. לא אחת קראו בתי המשפט לנקוט בגישה מחמירה כלפי אלו הפוגעים בממלאים תפקידים על פי דין. אפנה בעניין זה לדברים שנאמרו בע"פ (מחוזי חי') 207/08 **מדינת ישראל נ' בביזיב** (20.11.2008).

מידת הפגיעה בערכים המוגנים המפורטים לעיל כמכלול הינה ברף הבינוני. המדובר במי שהגיע בהיותו שריו בגילופין לבית שכניו ונקש על דלת ביתם. מי שפתח את דלת הבית היה קטין כבן 13 אשר מסר לנאשם כי אמו ישנה. הנאשם מנצל את פערי הגילאים ומטבע הדברים גם את פערי הכוחות בינו לבין הקטין ונכנס לבית ללא שניתנה לו כל רשות לכך. כאמור, הנאשם נוהג מנהג בעלים בהיותו במקום וחרף ניסונו של הקטין לחצוץ בינו לבין חדר אמו, תקף את הקטין על ידי כך שפגע בו בפניו תוך שהתרה בו שישמור על עצמו. בהמשך נטל את צרור המפתחות מדלת הבית וזאת תוך התעלמות מקריאות הקטין להשיב את המפתחות.

הנאשם אינו חדל ממעשיו וכעבור זמן קצר שב לבית הקטין ונכנס שוב ללא רשות, בעוד אמו של הקטין ישנה. למרבה המזל האירוע הסתיים בלא שאירע נזק חמור וזאת לא מעט בזכות תושייתו של אותו קטין אשר לאחר הזעקת השוטרים למקום המתין להם בסמוך לבית והודיע כי הנאשם בדרך לביתו.

יותר משניתן לדבר על פגיעה פיזית בתיק זה, אשר אין מחלוקת שאינה ברף הגבוה, יש לדבר על פגיעה בתחושת הביטחון של המתלוננים בתיק שמוצאים את עצמם בתוך ביתם מושא לידו הרעה של הנאשם. עוד יש ליתן הדעת לעובדה שהתקיפה בוצעה כלפי קטין שכל מבוקשו היה למנוע מפגש בין הנאשם לבין אמו. הבסיס והמניע של הנאשם למעשיו, לא הוברר דיו וכך גם לא קיבל מענה בטיעוני הצדדים לעניין העונש אם כי נדמה כי האלכוהול שתחת השפעתו היה נתון הנאשם היווה חלק מהשתלשלות האירועים. אין בכך להקהות מחומרת מעשיו של הנאשם.

הנאשם לא מסתפק במעשים עד כה וגם לאחר שנעצר, "יורה חציו" כלפי השוטרים. כך במהלך הנסיעה לתחנת המשטרה מאיים הנאשם על השוטר כי יפגע בו ובהמשך אף בעת שהייתו בתחנת המשטרה יורק לעבר השוטרים. יש במעשים אל וגם פגיעה בכבודם של השוטרים אשר מבצעים עבודתם נאמנה. בבחינת נסיבות ביצוע העבירה ניתן לומר כי אין המדובר במעשים מתוכננים. לצד זאת, הגעתו הנוספת של הנאשם לבית הקטין כעבור זמן קצר טענה זו מהווה נסיבה לחומרה.

לאור האמור לעיל, ובשים לב לערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו וכן בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות אשר ביצע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר ועד לשניים עשר חודשים מאסר בפועל.

אשר לקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, בית המשפט נותן דעתו לקולא להודאתו של הנאשם ולחרטה שהביע אשר יש בהם כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר. עוד יש ליתן הדעת לנסיבות חייו של הנאשם, אשר הנו דר רחוב הנעדר מעטפת משפחתית ומכאן שמאסרו של נאשם זה קשה מביתר המקרים.

בתיק זה לא הוגש תסקיר מאת שירות המבחן אשר יפרט אודות נסיבותיו האישיות של הנאשם, הרקע למעשים וכן מידת השימוש בחומרים ממכרים. מהמכתב שהגיש ב"כ הנאשם מטעם אגף הרווחה עולה כי לאחר השחרור ממאסרו האחרון פנה הנאשם מיוזמתו לגורמי הרווחה. מצוין כי הנאשם בעל היסטוריית התמכרות ובעבר שהה במסגרות טיפוליות שונות אולם לא הצליח לסיים במלואן. הנאשם עבר אבחון פסיכוסוציאלי ורפואי בו אובחן כמי שמכור לאלכוהול ונזקק לגמילה וכן הפרעה נפשית של PTSD, דיכאון וחרדה. מצוין כי הומלץ לנאשם להתאשפז לצורך גמילה וכן להמשיך טיפול בקהילה, אולם, זה סירב לקבל המלצות אלו. בנסיבות אלו, לא מצאתי כי מתקיימים שיקולי שיקום אשר בעטיים ניתן לחרוג מטה ממתחם הענישה, אולם, פנייתו של הנאשם מיוזמתו וכן רצונו להמשיך את הטיפול לאחר השחרור ילקחו בחשבון בגדרי המתחם.

לחומרא, יש ליתן הדעת לעברו הפלילי המונה 4 הרשעות פליליות במגוון תחומים. הרשעתו משנת 2009 טומנת בחובה 5 תיקי חקירה בעבירות של פגיעה בפרטיות, הפרת צו בימ"ש שנועד להגן על אדם, איומים (2 עבירות), הפרת הוראה חוקית, פריצה לרכב (2 עבירות), גניבה מרכב (2 עבירות), חבלה במזיד ברכב, פירוק חלקים מרכב וכן תקיפה סתם (2 עבירות). בגין כל אלו הוטל על הנאשם מאסר מותנה בן 9 חודשים ; בשנת 2011 הוטל על הנאשם מאסר מותנה בן 3 חודשים בגין עבירות של איומים, היזק לרכוש במזיד והעלבת עובד ציבור; בשנת 2012 הוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 5 חודשים בגין התפרצות למגורים. (יוער, כי הרישום שהוגש לבית המשפט אינו מעודכן, שכן ערעור על קולת העונש בתיק זה התקבל על ידי בית המשפט המחוזי אשר הכפיל את עונשו ונידון ל- 10 חודשים מאסר בפועל). הנאשם מבצע את המיוחס לו חרף כך שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן 4 חודשים שנגזר עליו ביום 24.4.13 במסגרת ת"פ 48982-10-12. נוכח הסתבכותו של הנאשם בפלילים יש ליתן דגש בתוך המתחמים לשיקולי הרתעת היחיד וכך גם לשיקולי הרתעת הרבים, נוכח נפוצתן של העבירות בהן הורשע.

הפעלת המאסר המותנה

אין מחלוקת כי המאסר המותנה אשר ניתן במסגרת ת"פ 48982-10-12, חל בעניינו. בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע כי על דרך הכלל יש להורות על הפעלת המאסר במצטבר ובעניין זה אפנה לע"פ 4716/12 **מדינת ישראל נ' ע.ד.** (6.6.13). עם זאת, מצאתי ליתן ביטוי להודאתו של הנאשם שמן הראוי שתילקח בחשבון גם לעניין חפיפת המאסרים המותנים וכך גם בהתייחס לעונש המאסר הכולל אותו אשית על הנאשם.

בשים לב לכך שהנאשם מחוסר דיור ובשים לב לנסיבותיו האישיות מצאתי להימנע מהטלת עיצומים כספיים אשר בהכרח

יביאו להארכת מאסרו.

סוף דבר מכל המקובץ לעיל הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו מיום 19.9.14.
- ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 4 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 48982-10-12 כ"כ ש2 חודשים יופעלו במצטבר 20 חודשים יופעלו בחופף. **סה"כ יהיה על הנאשם לרצות 8 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו כאמור בסעיף א' לעיל.**
- ג. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור על עבירות אלימות או עבירות רכוש מסוג עוון.
- ד. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור על עבירות אלימות או עבירות רכוש מסוג פשע.
- ה. 5,000 ₪ התחייבות למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות בהן הורשע. לא תיחתם ההתחייבות בתוך 7 ימים מהיום יהיה על הנאשם לרצות 10 ימי מאסר במצטבר לכל עונש אחר על מנת לכפותו לעשות כן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום כ"ט שבט תשע"ה,
18/02/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה , שופט**